

Лесюк О.Ю.

гр. ЕП-31

Національний університет

«Львівська політехніка»

Науковий керівник – к.е.н., доцент Панченко А.В.

ПРОБЛЕМИ ПРЕСТИЖНОСТІ ЗДОБУТТЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Престижність вищої освіти в Україні щороку знижується, як серед студентів так і роботодавців. Провівши низку досліджень, вдалось згрупувати найбільш критичні проблеми престижності здобуття вищої освіти на прикладі спеціальності «Економіка»:

- застаріле матеріально-технічне та програмне забезпечення (більшості технічних засобів 10-15 років, а подекуди і більше: воно швидко виходить з ладу і ефективність його роботи низька; програмне забезпечення також застаріле: інтерфейс та можливості програм відстають від сучасних);

- недосконала навчальна програма (скорочення програми деяких дисциплін зумовлює проблеми з розумінням та освоєнням матеріалу студентами);

- проблема використання набутих студентами знань на практиці (перенасиченість програми теорією та недостатність практики погіршує засвоєння матеріалу, послаблює мотивацію до навчання, а також не формує навичку використовувати знання);

- слабкий зв'язок ВНЗ з ринком праці (лише 21,9% випускників ВНЗ 2015 року отримали направлення на роботу та існує тенденція до зменшення[1]; 30% українців відчувають, що мають вищий рівень освіти, ніж потрібно для виконання роботи [2], натомість бракує фахівців робочих спеціальностей: у 2013-2016 роках за статистикою вступу до ВНЗ потрапили 80% випускників шкіл[2]).

При цьому вимоги роботодавців до економістів, відрізняються від компетенцій, які отримують випускники: знання Microsoft Office та робота з базами даних; вміння аналізувати та прогнозувати економічні явища, оцінювати ризики, знання економетрії; складання звітів, актів та ін. документації; вміння презентувати та втілити власні ідеї; креативно мислити і шукати шляхи оптимізації ресурсів на підприємстві.

Звичайно, у ВНЗ в навчальні програми мають цікаві і потрібні дисципліни. Проте, наповнення дисциплін і їх програмне забезпечення не є сучасними та не відповідають вимогам ринку. Опанування студентами застарілих програм призводить до незручностей в користуванні новішими, та швидкому набуття навичок у вивченні нових програм. Проблемою є також і те, що значна кількість даних прораховується студентами вручну, що сповільнює процес навчання. Рішення малої кількості практичних завдань погіршує засвоєння матеріалу, студенти не вміють його використовувати, як наслідок: недовіра роботодавців до вищої освіти, до знань та вмінь студентів, тому все частіше роботодавці вимагають досвід у випускників від 1 року і більше.

На мою думку, для вирішення цих проблем необхідно: переглянути навчальні програми: на складніші предмети виділити більше часу; закупити нове програмно-технічне обладнання; поставити хоча б по одному робочому комп'ютеру в аудиторіях, щоб не рахувати великі об'єми даних вручну та оптимізувати роботу студентів; додати більше практичних завдань; посилити зв'язки з роботодавцями і набирати абітурієнтів відповідно до потреб ринку.

Отже, поступове вирішення проблем зробить вищу освіту актуальною, ефективною та зрівноважить пропозицію та попит робочої сили. Роботодавці будуть впевнені у навичках студентів, а студенти в тому, що після закінчення університету працюватимуть за спеціальністю.

1. Основні показники діяльності вищих навчальних закладів України на початок 2015/16 навчального року. Статистичний бюлетень. – Київ. Державна служба статистики України – 87с. 2. Освіта по-українськи. – 2017.- Режим доступу : <https://www.epravda.com.ua/publications/2017/02/15/620955/>